

Derpaa foretog man:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Motorkøretøjer m. m. af 20. Marts 1918.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1389).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Dette Lovforslag har været behandlet i Folketinget og er blevet saa indgaaende diskuteret baade der, i Pressen og paa anden Maade, at jeg ikke tror, det er nødvendigt at sige mange Ord derom. Meningen med Lovforslaget er for det første at indføre strengere Regler, saaledes at vi kan undgaa alle de mange Ulykkestilfælde ved Motorkørsel, som desværre er sket, og det har været mig en Glæde, at alle de Bestemmelser, som gaar ud paa en Skærpelse, er blevet udarbejdet i Overensstemmelse med de forskellige Motororganisationer, der har stillet sig overordentlig forstaaende overfor dette Spørgsmaal, ja, næsten har været de ivrigste for at komme de saakaldte Motorbøller til Livs, idet Meningen selvfølgelig er at komme af med dem og ikke at lægge Automobilspporten unødvendige Hindringer i Vejen. Der er indført forskellige skærpede Straffebestemmelser; dels kan man idømme højere Bøder, dels kan man fragte Bilføreren Køretilladelse for bestandig, dels kan man under særlige Omstændigheder forbyde Brug af Automobilet i nogen Tid, naar Føreren har udvist grov Uforsvarlighed.

Det ene Hovedprincip i Lovforslaget er altsaa Indførelse af strengere Regler af Hensyn til at sikre Menneskeliv, det andet Hovedprincip gaar ud paa at tilvejebringe Midler til Forbedring af Vejene, saaledes at disse bedre kan blive i Stand til at bære den forøgede Trafik. Af Hensyn hertil foreslaas der forskellige Skattebestemmelser for Lastautomobiler, eftersom de er forsynede med Luftgummiringe eller ikke. Man har ment, at Staten kunde give Afkald paa den Indtægt, som den gennem disse Afgifter hidtil har haft, for nu at lade den komme Kommunerne til gode som et Bidrag til Vejnettets Forbedring.

Der har angaaende Spørgsmaalet om Oprettelse af et Vejraad været en Del Strid i Folketinget, og der var til sidst overvejende eller maaske snarere fuld-

stændig Enighed om, at Amterne skulde beholde deres Selvstyre; man mente, det var unødvendigt at gribe ind her med Nedsættelse af et Vejraad. Den nu foreslaaede Regel gaar derefter ud paa, at det Beløb, vi faar stillet til Disposition, skal anvendes til Vejenes Omlægning, og man har fra Folketingets Side taget det strengt konsekvente Standpunkt, at alle de Penge, der kommer ind ved Afgifterne, skal anvendes til Omlægning af Vejene, medens det oprindelige Forslag gik ud paa, at en Del af Indtægten kunde anvendes til Reparationer og Vedligeholdelse.

Hastighedsbestemmelserne er blevet noget ændret. Hastigheden for Personautomobiler sættes noget ned, hvad jeg synes er kedeligt, men paa den anden Side er Nedsættelsen ikke saa stor, at den kan virke særlig generende, nemlig fra 50 til 45 km. Denne Fart er selvfølgelig tilstrækkelig for alle de Mennesker, der har travlt; naar Folk kører hurtigere, er det ikke, fordi de har daarligere Tid, men fordi de sætter en Ære i at køre hurtigt. Men da man nu en Gang var kommet op paa 50 km, synes jeg, man kunde være blevet staaende derved. Overfor Lastautomobilerne har man grebet kraftigere ind, idet man har ment, at det er disse Vogne, som paa Grund af den Fart, de hidtil har haft Lov til at køre med, har ødelagt Vejene.

Dernæst skal jeg nævne, at den hidtil gældende Bestemmelse om Kørelærere er udgaaet. Der har ikke været nogen udpræget Tillid til disse Kørelærere, hvad jeg godt kan forstaa, thi det var sørgeligt at se, at en Del af dem udstedte Attester, naar de havde kørt med en Elev i nogle ganske faa Timer, ikke Attester om, at de vedkommende kunde køre, for det kunde maaske være fuldt berettiget, men Attester om, at de havde kørt med Eleven i 25 Timer, idet de mente, at de langt bedre end Lovgivningsmagten var i Stand til at bedømme, hvorvidt Eleven kunde køre forsvarligt. To Tilfælde med uhjemlede Attester blev indberettet til mig, og Autoriseringen blev selvfølgelig øjeblikkelig frataget de vedkommende. Det er denne deres Adfærd, Kørelærerne kan takke for, at Rigsdagen har sagt: Saa hjælper den Institution ikke. Man kan forstaa, at Rigsdagen har gjort det. Jeg har været betænkelig derved, idet jeg dog saa en Garanti i Institutionen, navnlig fordi der anvendtes særlig til Undervisningen indrettede Vogne, men der er